

**ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
Α' ΚΛΙΜΑΚΙΟ**

Αρ. Παραπόνου: 143/39/2825

Ενώπιον: ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΛΟΣ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ

ΜΕΛΟΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μεταξύ:

Γ. Μ.

Παραπονούμενος

-και-

Β. Χ.

Εγκαλούμενος

Ημερομηνία: 21/04/2023

ΑΠΟΦΑΣΗ

Α) ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Η υπό εξέταση πειθαρχική υπόθεση αφορά καταγγελία ημερομηνίας 21/05/2013 με την οποία καταλογίζεται στον εγκαλούμενο δικηγόρο ασυμβίβαστη διαγωγή προς το επάγγελμα του Δικηγόρου κατά παράβαση του άρθρου 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφάλαιο 2 όπως τροποποιήθηκε και των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών 5, 6, 9 και 11. Ο Εγκαλούμενος αντιμετωπίζει 2 κατηγορίες στην βάση των πιο πάνω άρθρων και ειδικότερα:

1) Ο εγκαλούμενος ενώ ήταν δικηγόρος εγγεγραμμένος στο Μητρώο των Ασκούντων το επάγγελμα δικηγόρων και ασκούσε δικηγορία, κατά ή περί τον Ιούνιο του 2010 και μετά επέδειξε ασυμβίβαστη διαγωγή ως προς το επάγγελμα του δικηγόρου και συγκεκριμένα ενώ κατά την []/2010 ήταν παρών κατά την έκδοση απόφασης του δικαστηρίου στην αίτηση ημερομηνίας []/2010 την οποία είχε καταχωρίσει στα πλαίσια της αίτησης διαχείρισης με αριθμό []/2008 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας και γνώριζε ότι η απόφαση του Δικαστηρίου για τα έξοδα της αίτησης ήταν αυτά να είναι εις βάρος των Αιτητών αλλά να μην βαρύνουν την περιουσία, προσπάθησε να εκμεταλλευθεί λανθασμένο πρακτικό το οποίο εξασφάλισε από το Πρωτοκολλητήριο για να αποφύγει την πληρωμή των εξόδων με αποτέλεσμα να προκαλέσει δυσμένη και επικριτικά σχόλια για την συμπεριφορά του αυτή, ικανά να θίξουν την αξιοπρέπεια του δικηγορικού επαγγέλματος.

2) Ο εγκαλούμενος ενώ ήταν δικηγόρος εγγεγραμμένος στο Μητρώο των Ασκούντων το επάγγελμα δικηγόρων και ασκούσε δικηγορία, κατά ή περί τον Απρίλιο του 2013 και μετά επέδειξε ασυμβίβαστη διαγωγή ως προς το επάγγελμα του δικηγόρου και συγκεκριμένα ως διαχειριστής της περιουσίας αποβιώσαντος, δικαιούχου μοίρας από την περιουσία που αφορούσε την αίτηση διαχείρισης με αριθμό []/2008 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας και αφού εισέπραξε την ανάλογη μοίρα από τον Διαχειριστή, αρνήθηκε αδικαιολόγητα να υπογράψει δήλωση απαλλαγής του διαχειριστή στην αίτηση με αριθμό []/2008, με αποτέλεσμα να προκαλέσει δυσμενή και επικριτικά σχόλια για την συμπεριφορά του αυτή, ικανά να θίξουν την αξιοπρέπεια του δικηγορικού επαγγέλματος.

Όπως ειπώθηκε και πιο πάνω ο παραπονούμενος υπέβαλε το παράπονο του την 21/05/2013 και η παρούσα υπόθεση εκδικάστηκε υπό την παρούσα σύνθεση του Πειθαρχικού Συμβουλίου το 2022-2023. Για ένα παράπονο το οποίο χρονολογείται για 10 και πλέον έτη η υπόθεση ολοκληρώθηκε το 2023. Κρίνουμε ότι είναι σκόπιμο να αναφερθούμε στο γεγονός αυτό και ειδικότερα στο ότι 2 συνάδελφοι με χρόνια εμπειρίας στο επάγγελμα, εμφανίζονται ενώπιον μας 10 και πλέον έτη μετά για επίλυση ουσιαστικά των προσωπικών τους διαφορών. Παρατηρούμε ως Πειθαρχικού Συμβούλιο να προωθούνται τέτοιας φύσης παράπονα τα οποία χρονολογούνται και παρά την πάροδο 10ετίας να μην υπάρχει οποιαδήποτε ουσιαστική εξέλιξη.

Η ακροαματική διαδικασία ξεκίνησε στις 11/11/2022 και ολοκληρώθηκε στις 16/12/2022. Στις 17/02/2023 η υπόθεση ορίστηκε για τελικές αγορεύσεις και επιφυλάχθηκε η παρούσα απόφαση.

B) ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Μαρτυρία ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου έδωσαν διά ζώσης τόσο ο παραπονούμενος όσο και ο εγκαλούμενος δικηγόρος.

1) ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΣ

Ο παραπονούμενος δικηγόρος υιοθέτησε το παράπονο του ημερομηνίας 21/05/2013 και καταχώρησε ενώπιον μας αριθμό τεκμηρίων προς υποστήριξη των ισχυρισμών του. Εξέφρασε το παράπονο του για την συμπεριφορά του εγκαλουμένου δικηγόρου και ισχυρίστηκε ότι στην διαδικασία της αίτησης που καταχώρησε ο εγκαλούμενος δικηγόρος στα πλαίσια της αίτησης διαχείρισης με αριθμό []/2008 του Ε.Δ. Λευκωσίας, το Δικαστήριο επιδίκασε τα έξοδα αυτής εναντίον του εγκαλουμένου δικηγόρου προσωπικά. Παρά την πιο πάνω απόφαση του Δικαστηρίου, ο εγκαλούμενος ζήτησε και έλαβε ένα πρακτικό από το Δικαστήριο το οποίο ανέγραφε κάτι εντελώς διαφορετικό από την απόφαση του Δικαστηρίου. Αυτό, όπως ισχυρίστηκε ο παραπονούμενος, είναι ύποπτο και απαράδεκτο και δεν αποτυπώνετε στο πρακτικό αυτό η απόφαση του Δικαστηρίου.

Σε σχέση με τους τελικούς λογαριασμούς της διαχείρισης με αριθμό []/2008 του Ε.Δ. Λευκωσίας και την μη υπογραφή αυτών από τον εγκαλούμενο δικηγόρο, ο παραπονούμενος ισχυρίστηκε ότι η συμπεριφορά αυτή του εγκαλουμένου δικηγόρου οδήγησε σε τέλμα την διαδικασία διαχείρισης με αποτέλεσμα να μην ολοκληρώνεται η όλη διαδικασία ενώπιον του αρμόδιου πρωτοκολλητή ένεκα της αδικαιολόγητης άρνησης του εγκαλουμένου να υπογράψει ότι αποδέχεται το περιεχόμενο των τελικών λογαριασμών εκ μέρους των πελατών του. Προς τούτο έγιναν πολλές συναντήσεις και ιδιαίτερα με την βοήθεια ενός συναδέλφου του κύριου Ζ., εν τέλει ο εγκαλούμενος αποδέχθηκε να υπογράψει τους τελικούς λογαριασμούς. Παρά ταύτα, την τελευταία στιγμή πάλι αρνήθηκε να πράξει κάτι τέτοιο με αποτέλεσμα η διαδικασία να εκκρεμεί μέχρι και σήμερα.

2) ΕΓΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ

Ο Εγκαλούμενος δικηγόρος με την δική του μαρτυρία παρέθεσε τους δικούς του ισχυρισμούς ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Σε σχέση με την 1η κατηγορία ανέφερε ότι πλήρωσε και ζήτησε να λάβει το πρακτικό του Δικαστηρίου σε σχέση με την απόσυρση της επίδικης αίτησης και προς τούτο έλαβε το πρακτικό ημερομηνίας []/2010 αντίγραφο του οποίου παρουσίασε ενώπιον μας ο παραπονούμενος (Τεκμήριο 2 Παράρτημα Ι). Το πρακτικό αυτό είναι επίσημο έγγραφο του Δικαστηρίου με υπογραφή του αρμόδιου δικαστή και καμία αλλοίωση δεν υπήρξε επ' αυτού. Εξάλλου ο ίδιος ο παραπονούμενος το παρουσίασε και δεν γνωρίζει γιατί αναφέρεται σε ύποπτη και απαράδεκτη συμπεριφορά του ίδιου.

Όσον αφορά την 2η κατηγορία, ισχυρίστηκε ότι οι πελάτες του και κληρονόμοι στα πλαίσια της αίτησης διαχείρισης στην οποία του ζητούσε ο παραπονούμενος να υπογράψει ότι επιθεώρησε και συμφωνεί με τους τελικούς λογαριασμούς, δεν αποδέχονταν κάτι τέτοιο με αποτέλεσμα να μην μπορούσε εν τέλει να υπογράψει αυτούς. Παραδέχθηκε ότι έγιναν συναντήσεις με τον κύριο Ζ. ο οποίος προσπάθησε να βοηθήσει την όλη κατάσταση που είχε προκύψει χωρίς όμως να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα. Εν τέλει, σημείωσε, δεν χρειάζεται η συγκατάθεση του ίδιου ή οποιουδήποτε τρίτου για ολοκλήρωση μιας διαδικασίας διαχείρισης εφόσον αρμόδιο άτομο για να πράξει τούτο είναι ο πρωτοκολλητής αφού εξετάσει τους τελικούς λογαριασμούς.

Γ) ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ

Η πειθαρχική διαδικασία εναντίον δικηγόρου και η ακρόαση της εκάστοτε υπόθεσης ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, διεξάγεται κατά το δυνατό με τον ίδιο τρόπο όπως η ακρόαση ποινικής υπόθεσης που εκδικάζεται συνοπτικά (**Αναφορικά με το άρθρο 17(4) του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ. 2 και Αναφορικά με τον Μ.Π. Δικηγόρο, Πειθαρχική Έφεση 2/2010, (2012) 1 ΑΑΔ 2598).**

Καταλογίζεται στον εγκαλούμενο δικηγόρο ασυμβίβαστη διαγωγή ως προς το επάγγελμα του δικηγόρου κατά παράβαση του άρθρου 17(1) του Περί Δικηγόρων Νόμου (Κεφάλαιο 2) το οποίο προνοεί τα ακόλουθα:

« Πειθαρχικά αδικήματα και διαδικασία

17.-(1) Αν δικηγόρος καταδικαστεί από οποιοδήποτε δικαστήριο για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, το οποίο, κατά τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου ενέχει ηθική αισχρότητα, ή αν δικηγόρος είναι, κατά τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, ένοχος επονείδιστου, δόλιας ή ασυμβίβαστης διαγωγής προς το επάγγελμα ή αν έχει ενεργήσει ή συμπεριφερθεί κατά τρόπο που αντιβαίνει ή συγκρούεται με τις πρόνοιες των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών, το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύναται-

(α) να διατάξει τη διαγραφή του ονόματος του δικηγόρου από το Μητρώο των Δικηγόρων·

(β) να αναστείλει την άδεια άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος του δικηγόρου για τόσο μόνο χρονικό διάστημα, όσον το Πειθαρχικό Συμβούλιο ήθελε θεωρήσει σκόπιμο

(γ) να διατάξει το δικηγόρο να καταβάλει, υπό μορφή προστίμου, οποιοδήποτε ποσό που δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες ευρώ:

Νοείται ότι οποιοδήποτε ποσό που καταβάλλεται δυνάμει της παραγράφου αυτής κατατίθεται στο Ταμείο του Συμβουλίου του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και για τους σκοπούς αυτού

(δ) να προειδοποιήσει ή να επιπλήξει το δικηγόρο·

(ε) να εκδώσει διαταγή ως προς την καταβολή των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, όπως ήθελε θεωρήσει σκόπιμο, είτε εναντίον του δικηγόρου που καταδικάσθηκε είτε, σε περίπτωση αθώωσής του, εναντίον του παραπονουμένου, τα οποία έξοδα υπολογίζονται υπό της Επιτροπής Εξωδικαστηριακής Αμοιβής του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και εγκρίνονται υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου, στην κλίμακα €10.000,00 έως €50.000,00 των αστικών αγωγών και εισπράττονται από αυτό ως χρηματική ποινή.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Περαιτέρω, το άρθρο 17 (2) (δ) προβλέπει τα πιο κάτω σε σχέση με την λήψη άδειας για προώθηση παραπόνου στο Πειθαρχικό Συμβούλιο εναντίον δικηγόρου και ειδικότερα:

« 17 (2) Έναρξη της διαδικασίας για επιβολή οποιασδήποτε από τις ποινές που προνοούνται στο εδάφιο (1) δύναται να γίνει:

(α) από το Πειθαρχικό Συμβούλιο αυτεπάγγελα·

(β) από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας·

(γ) κατόπιν καταγγελίας προς το Πειθαρχικό Συμβούλιο από οποιοδήποτε δικαστήριο ή από το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου ή από Επιτροπή Τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου·

(δ) με αίτηση οποιουδήποτε προσώπου που έχει παράπονα από τη διαγωγή του δικηγόρου, κατόπιν άδειας του Πειθαρχικού Συμβουλίου.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Αφετηρία της παρούσας υπόθεσης αποτέλεσε η υποβολή παραπόνου του παραπονουμένου εναντίον του εγκαλουμένου στο Πειθαρχικό Συμβούλιο και κατόπιν άδειας αυτού ετοιμάστηκε σχετικό κατηγορητήριο το οποίο κοινοποιήθηκε στον εγκαλούμενο και αφορά παράβαση των περί Δεοντολογίας των Δικηγόρων Κανονισμών άρθρα 5, 6, 9 και 11. Ειδικότερα:

« **ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Τήρηση της τιμής του Επαγγέλματος

5. Ο δικηγόρος οφείλει πάντοτε να τηρεί την τιμή και την αξιοπρέπεια του δικηγορικού επαγγέλματος, έχοντας υπόψη ότι αυτό αποτελεί λειτουργήμα που διαμορφώθηκε με σκοπό να ανταποκριθεί στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών του πολίτη.

Προσήλωση στις βασικές αρχές του επαγγέλματος

6. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση προσήλωσης στις βασικές αρχές του δικηγορικού επαγγέλματος, που περιλαμβάνουν την εξυπηρέτηση της αλήθειας και του δικαίου με ανεξαρτησία, ελευθερία και αξιοπρέπεια.

Υποχρέωση τήρησης της ισχύουσας Νομοθεσίας

9. Ο δικηγόρος έχει υποχρέωση τήρησης της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας.»

Εμπιστοσύνη και ηθική ακεραιότητα.

11. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί πάντοτε έχοντας υπόψη ότι οι σχέσεις εμπιστοσύνης δεν μπορούν να υφίστανται αν υπάρχει αμφιβολία σε σχέση με την εντιμότητα, την τιμιότητα, την ευθύτητα ή την ειλικρίνεια του δικηγόρου. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί πάντοτε με βάση τις εν λόγω παραδοσιακές αρετές οι οποίες καθίστανται επαγγελματική υποχρέωση και καθήκον του.»

Σε συνδυασμό των πιο πάνω άρθρων των περί Δεοντολογίας Κανονισμών αλλά και του Περί Δικηγόρων Νόμου, συνάγεται ότι τα συστατικά στοιχεία των αδικημάτων τα οποία αντιμετωπίζει ο εγκαλούμενος είναι τα ακόλουθα:

1) Δικηγόρος να μην τηρεί την τιμή του επαγγέλματος και να μην προσηλώνεται στις βασικές αρχές αυτού.

2) Δικηγόρος να μην τηρεί τις εκάστοτε νομοθεσίες και να μην ενεργεί με έντιμο και ειλικρινή τρόπο στις εκάστοτε υποθέσεις τις οποίες αναλαμβάνει.

Συνεπώς προϋπόθεση για την στοιχειοθέτηση των επίδικων αδικημάτων είναι ο εγκαλούμενος δικηγόρος να έχει ενεργήσει με τρόπο ώστε να διαφαίνεται ότι δεν τηρεί την τιμή του επαγγέλματος και δεν είχε ειλικρινείς προθέσεις να πράξει κάτι τέτοιο.

Σε σχέση ειδικά με την 2η κατηγορία, θα πρέπει να στοιχειοθετηθεί ότι ο εγκαλούμενος δικηγόρος δεν τήρησε την νομοθεσία και η μη υπογραφή εκ μέρους του αποδοχής των τελικών λογαριασμών που ετοίμασε ο παραπονούμενος αποτελεί παράβαση συγκεκριμένης νομοθεσίας. Προς τούτο σημαντικό είναι να παρατεθεί το άρθρο 45 του Περί Διαχείρισης Κληρονομιών Αποθανόντων Νόμος (Κεφάλαιο 189) το οποίο αναφέρει τα ακόλουθα:

Κατάθεση λογαριασμών

45.-(1) Κάθε πρόσωπο στο οποίο εκδόθηκε παραχωρητήριο επικύρωσης διαθήκης ή έγγραφο διαχείρισης και κάθε διαχειριστής που διορίστηκε από το Δικαστήριο καταχωρίζει στο Δικαστήριο, μέσα σε δύο χρόνια από την ημερομηνία που εκδόθηκε το παραχωρητήριο ή το διάταγμα που τον διόρισε, τους λογαριασμούς της διαχείρισης που διενεργήθηκε από αυτόν και, αν η διαχείριση δεν έχει συμπληρωθεί, δήλωση που να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η διαχείριση δεν συμπληρώθηκε και ακολούθως και μέχρι τη συμπλήρωση της διαχείρισης, εξαμηνιαίους λογαριασμούς της διαχείρισης μαζί με τη δήλωση που αναφέρεται πιο πάνω.

(2) Όταν καταχωρίζεται λογαριασμός στο Δικαστήριο δυνάμει της πρόνοιας αυτής ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών εξετάζει λεπτομερώς το λογαριασμό αυτό και αν φαίνεται στον πρωτοκολλητή επικύρωσης διαθηκών ότι λόγω αντικανονικών, ανεπιβεβαίωτων ή αδικαιολόγητων καταχωρίσεων ή κατ' άλλο τρόπο δεν είναι πλήρης και κανονικός, ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών δύναται να δώσει γραπτή ειδοποίηση στο πρόσωπο που καταχώρισε το λογαριασμό για να διορθώσει τα τυχόν ελαττώματα εντός τέτοιας προθεσμίας ως ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών ήθελε κρίνει εύλογη για το σκοπό αυτό και αν το πρόσωπο που καταχώρισε τον πλημμελή λογαριασμό παραλείψει να διορθώσει τα ελαττώματα αυτά εντός της εν λόγω προθεσμίας θεωρείται ότι παρέλειψε να καταχωρίσει λογαριασμό εντός της έννοιας του εδαφίου (1).

(3) Το Δικαστήριο δύναται αυτεπάγγελτα να διορίσει αρμόδιο πρόσωπο για να εξετάσει οποιουσδήποτε λογαριασμούς που καταχωρίστηκαν δυνάμει του άρθρου αυτού οι οποίοι είναι περίπλοκοι ή ογκώδεις και το πρόσωπο που διορίζεται κατά τον πιο πάνω τρόπο δύναται να λάβει τέτοια εύλογη αμοιβή (πληρωτέα από την κληρονομιά) ως το Δικαστήριο ήθελε διατάξει. Το πρόσωπο αυτό υποβάλλει την έκθεση του επί των λογαριασμών στον πρωτοκολλητή επικύρωσης διαθηκών εντός τέτοιας προθεσμίας ως το Δικαστήριο ήθελε διατάξει και ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών δύναται να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια στην προκείμενη περίπτωση ωσάν να είχε ο ίδιος εξετάσει λεπτομερώς τους λογαριασμούς.

(4) Το Δικαστήριο δύναται όταν καταδεικνύεται βάσιμος λόγος να συντηρήσει ή παρατείνει την προθεσμία καταχώρισης των λογαριασμών που αναφέρεται πιο πάνω.

(5) Οποιοσδήποτε εκτελεστής ή διαχειριστής στον οποίο χορηγήθηκε παράταση της προθεσμίας καταχώρισης των λογαριασμών που αναφέρεται πιο πάνω, και ο οποίος παραλείπει να καταχωρίσει τους λογαριασμούς αυτούς εντός της προθεσμίας που παρατάθηκε, θεωρείται ότι παρέλειψε να καταχωρίσει λογαριασμό εντός της έννοιας του εδαφίου (1).

(6) Οποιοσδήποτε εκτελεστής ή διαχειριστής, ο οποίος παραλείπει να καταχωρίσει τους λογαριασμούς του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού υπόκειται σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα λίρες.

(7) Ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών έχει καθήκον να γνωστοποιεί στο Δικαστήριο το γεγονός ότι εκτελεστής ή διαχειριστής παρέλειψε να καταχωρίσει τους λογαριασμούς του όπως απαιτείται από το άρθρο αυτό.

(8) Οι λογαριασμοί αυτοί μπορούν να επιθεωρούνται ατελώς από κάθε πρόσωπο που ικανοποιεί τον πρωτοκολλητή επικύρωσης διαθηκών ότι έχει συμφέρον στη διαχείριση.

(9) Στο άρθρο αυτό η λέξη "λογαριασμοί" σημαίνει και περιλαμβάνει λογαριασμό της διαχείρισης, τις συναφείς με αυτόν αποδείξεις που έχει στα χέρια του ο εκτελεστής ή ο διαχειριστής, και ένορκη δήλωση για επαλήθευση.» (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Όπου κρίνεται σκόπιμο θα γίνεται ειδική αναφορά.

Δ) ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Η αξιολόγηση της μαρτυρίας αποτελεί κατ' εξοχή έργο και υποχρέωση του Πειθαρχικού Συμβουλίου και καταλήγει πάντοτε στο ζήτημα της αξιοπιστίας ενός μάρτυρος.

Η Κατηγορούσα Αρχή οφείλει να αποδείξει, με αποδεκτή μαρτυρία, κάθε συστατικό στοιχείο της κάθε κατηγορίας και δεν επιτρέπονται υποθέσεις ως προς την ύπαρξη γεγονότων, όσο εύλογες και εάν είναι (βλέπε **Λοΐζου v. Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 363**, **Σωτηριάδης v. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 482**, **Γενικός Εισαγγελέας v. Σπύρος Σπύρου (2002) 2 ΑΑΔ 71** και **Sener Erbekci v. Δημοκρατίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 434**). Εναπόκειται στην Κατηγορούσα Αρχή να παρουσιάσει μαρτυρία που να είναι και αξιόπιστη και σαφής (βλέπε **Φλουρής v. Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 401**).

Στην **Γενικός Εισαγγελέας v. Ανδρέα Ευριπίδου (2002) 2 ΑΑΔ 246**, στην οποία επίσης υιοθετείται η ανωτέρω αρχή της υπόθεσης **Λοΐζου** (βλέπε πιο πάνω), επισημαίνεται επιπρόσθετα ότι:

"Οι κατηγορίες θα πρέπει να αποδεικνύονται πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας και όσα ερωτηματικά και αν η συμπεριφορά του εφεσίβλητου εγείρει, δεν θα ήταν δυνατόν να καταδικασθεί μετά την απόρριψη της μαρτυρίας της Κατηγορούσας Αρχής."

Στην υπόθεση **Ανδρέας Γιάγκου Σάντης v. Δέσποινας Χατζηβασιλείου κ.ά. (2009) 1 Α.Α.Δ. 288**, σημειώθηκε ότι αν η κρίση του Δικαστηρίου επί της αξιολόγησης της μαρτυρίας του μάρτυρα, συνοδευόταν από τους λόγους που οδήγησαν στο αξιόπιστο της, το Δικαστήριο θα είχε συνέχεια κατά νου, τα δεδομένα τα οποία θα το καθοδηγούσαν περαιτέρω ως προς το βάσιμο της νομικής θεραπείας που αναζητείτο.

Τέλος είναι ιδιαίτερα σημαντικό και θα πρέπει να τονιστεί ότι στην περίπτωση που ένας μάρτυρας δεν αντεξετασθεί επί όλων των ουσιαστικών γεγονότων τα οποία αμφισβητούνται, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η μαρτυρία του δεν αμφισβητήθηκε (**Frederickou Schools Co. Ltd κ.ά. v. Acuac Inc. (2002) 1 Α.Α.Δ. 1527**).

Η μαρτυρία του παραπονουμένου αλλά και του εγκαλουμένου υπήρξε σύντομη.

Ο παραπονούμενος παρουσίασε αντίγραφο του πρακτικού του Δικαστηρίου ημερομηνίας []/2010 το οποίο φέρει την υπογραφή του αρμόδιου δικαστή και το οποίο δεν αμφισβητήθηκε από τον εγκαλούμενο. Δεν προσέφερε κάποια άλλα μαρτυρία σχετικά με την εγκυρότητα του εγγράφου αυτού ή ότι υπάρχει οποιοδήποτε άλλο έγγραφο του αρμόδιου δικαστηρίου το οποίο αποδεικνύει ότι το περιεχόμενο αυτού δεν είναι ορθό και έτυχε οποιασδήποτε παραποίησης ή αλλοίωσης από τον εγκαλούμενο. Το μόνο έγγραφο που έχουμε ενώπιον μας είναι αντίγραφο του επίδικου πρακτικού το οποίο ουσιαστικά σχολιάστηκε από τον παραπονούμενο ότι δεν είναι αληθές ως προς το περιεχόμενο του εφόσον προφορικά στο Δικαστήριο λέχθηκε κάτι εντελώς διαφορετικό.

Την ίδια στιγμή, οι ισχυρισμοί του περί μη υπογραφής των τελικών λογαριασμών από πλευράς του εγκαλουμένου, είναι παραδεκτοί και δεν αμφισβητούνται από πλευράς του τελευταίου.

Ο Εγκαλούμενος, με την δική του μαρτυρία, ουσιαστικά δεν αμφισβήτησε κάποιων εκ των ισχυρισμών του παραπονουμένου πλην του ότι το αντίγραφο του πρακτικού ημερομηνίας []/2010 είναι αυτό το οποίο συντάχθηκε από το Δικαστήριο και φέρει και την υπογραφή του αρμόδιου δικαστή.

Σε σχέση με την μη υπογραφή των τελικών λογαριασμών, ο ισχυρισμός του είναι ουσιαστικά ίδιος με αυτός του παραπονουμένου με την μόνη επιπρόσθετη μαρτυρία ότι οι κληρονόμοι, τους οποίους εκπροσωπούσε, δεν έδωσαν την συγκατάθεση τους για να υπογράψει αποδοχή των λογαριασμών αυτών.

Τόσο ο παραπονούμενος όσο και ο εγκαλούμενος έκαναν καλή εντύπωση στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Προσπάθησαν να παρουσιάσουν την υπόθεση και υπεράσπιση τους αντίστοιχα με απλό και κατανοητό τρόπο χωρίς ουσιαστικά να έχουν ιδιαίτερη διαφοροποίηση ως προς τα ισχυριζόμενα γεγονότα. Αυτό που ουσιαστικά θα κληθούμε να αποφασίσουμε είναι εάν οι ενέργειες και η συμπεριφορά του εγκαλουμένου δικηγόρου στοιχειοθετούν την διάπραξη των 2 υπό εξέταση πειθαρχικών αδικημάτων.

Ε) ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Σε σχέση με την 1η κατηγορία και στην βάση του συνόλου της ενώπιον μας μαρτυρίας κρίνουμε ότι αυτή δεν στοιχειοθετείται και θα πρέπει να απορριφθεί. Ενώπιον μας έχουμε καταχωρισμένο ως Τεκμήριο 2 Παράρτημα Ι αντίγραφο του επίδικου πρακτικού το οποίο μιλά από μόνο του. Δεν παρουσιάστηκε ενώπιον μας οποιαδήποτε μαρτυρία ή άλλο έγγραφο το οποίο να οδηγεί σε συμπέρασμα ότι το περιεχόμενο αυτού δεν είναι αληθές ή έχει αλλοιωθεί. Ο ισχυρισμός του παραπονουμένου ότι το περιεχόμενο αυτού είναι λανθασμένο και δημιουργεί υποψίες δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει το αδίκημα της 1ης κατηγορίας. Σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει μαρτυρία ενώπιον μας ότι ο εγκαλούμενος έχει παραβιάσει κάποια νομοθεσία ή ότι η ενέργεια του να ζητήσει και να λάβει το επίδικο πρακτικό συνιστά ενέργεια αντιδεοντολογική η οποία δεν συνιστά τιμή προς το επάγγελμα του δικηγόρου. Ως εκ τούτου σε σχέση με την 1η κατηγορία ο εγκαλούμενος αθώνεται και απαλλάσσεται.

Όσον αφορά την 2η κατηγορία, αποτελεί παραδεκτό γεγονός ότι ο παραπονούμενος ετοίμασε τελικούς λογαριασμούς και ο εγκαλούμενος, ως δικηγόρος κάποιων εκ των κληρονόμων, δεν υπέγραψε επί των τελικών λογαριασμών ότι συμφωνεί με το περιεχόμενο τους ούτως ώστε να ολοκληρωθεί η διαχείριση. Το γεγονός αυτό όμως δεν οδηγεί την διαδικασία της διαχείρισης σε αδιέξοδο εφόσον ο διαχειριστής έχει εκ του νόμου υποχρέωση να καταχωρήσει τους τελικούς λογαριασμούς στον αρμόδιο πρωτοκολλητή και ο τελευταίος θα κρίνει αν αυτοί τον ικανοποιούν ή όχι για σκοπούς ολοκλήρωσης της διαδικασίας. Ακόμα και η υπογραφή των τελικών λογαριασμών διαχείρισης από όλους τους κληρονόμους (σε σχέση με την αποδοχή του περιεχομένου τους) δεν οδηγεί αβίαστα στο αποτέλεσμα ότι ο πρωτοκολλητής θα τους αποδεχθεί εφόσον αυτός έχει το τελικό πρόσταγμα για την αποδοχή αυτών ή όχι.

Θα παραπέμφουμε εκ νέου στο άρθρο 45(2) του Κεφαλαίου 189 το οποίο αναφέρει τα ακόλουθα:

(45) (2) Όταν καταχωρίζεται λογαριασμός στο Δικαστήριο δυνάμει της πρόνοιας αυτής ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών εξετάζει λεπτομερώς το λογαριασμό αυτό και αν φαίνεται στον πρωτοκολλητή επικύρωσης διαθηκών ότι λόγω αντικανονικών, ανεπιβεβαίωτων ή αδικαιολόγητων καταχωρίσεων ή κατ' άλλο τρόπο δεν είναι πλήρης και κανονικός, ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών δύναται να δώσει γραπτή ειδοποίηση στο πρόσωπο που καταχώρισε το λογαριασμό για να διορθώσει τα τυχόν ελαττώματα εντός τέτοιας προθεσμίας ως ο πρωτοκολλητής επικύρωσης διαθηκών ήθελε κρίνει εύλογη για το σκοπό αυτό και αν το πρόσωπο που καταχώρισε τον πλημμελή λογαριασμό παραλείψει να διορθώσει τα ελαττώματα αυτά εντός της εν λόγω προθεσμίας θεωρείται ότι παρέλειψε να καταχωρίσει λογαριασμό εντός της έννοιας του εδαφίου (1).

Το παράπονο του παραπονουμένου ότι ο εγκαλούμενος δεν υπέγραψε τους τελικούς λογαριασμούς και ως εκ τούτου η διαχείριση δεν μπορούσε να ολοκληρωθεί κρίνουμε ότι δεν στοιχειοθετείται στην βάση και της κείμενης νομοθεσίας. Δεν έχει παραβιάσει την νομοθεσία ο εγκαλούμενος ούτε ως εκ τούτου η 2η κατηγορία εφόσον δεν υπέχει εκ του νόμου υποχρέωση να υπογράψει την αποδοχή τελικών λογαριασμών εκ μέρους πελατών του. Ως εκ τούτου ούτε η 2η κατηγορία στοιχειοθετείται και ο εγκαλούμενος αθωώνεται και απαλλάσσεται από αυτήν.

Η απόφαση είναι ομόφωνη.

ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

.....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ

.....

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

.....